

TJUGONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 19 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning Hes 24:15–24

Herrens ord kom till mig. Han sade: Du människobarn, se, genom en plötslig död skall jag ta ifrån dig den som är dina ögons lust, men du må inte hålla dödsklagan eller gråta eller fälla tårar. Tyst må du jämra dig, men du skall inte hålla sorgfest som efter en död. Nej, sätt på dig din huvudbindel och ta skor på dina fötter. Skyl inte ditt skägg, och ät inte det särskilda bröd som eljest är brukligt.

Sedan talade jag nästa morgon till folket, men på aftonen dog min hustru, och följande morgon gjorde jag som mig var befallt. Då sade folket till mig: »Vill du inte tala om för oss vad det betyder att du gör så?«

Jag svarade dem: Herrens ord kom till mig. Han sade: Säg till Israels hus: Så säger Herren, Herren: Se, jag vill vanhelga min helgedom, er stolta härlighet, era ögons lust och er själs längtan. Och era söner och döttrar, som ni har måst överge, skall falla för svärd. Då skall ni komma att göra som jag har gjort: Ni skall inte dölja skägget och inte äta det sedvanliga brödet. Och ni skall behålla huvudbindlarna på era huvuden och skorna på era fötter. Ni skall inte hålla dödsklagan eller gråta, utan skall sitta där försmäktande genom era missgärningar och sucka med varandra. Hesekiel skall vara ett tecken för er. Alldeles så som han gör skall ni komma att göra. När detta händer, skall ni erfara att jag är Herren, Herren.

Responsoriepsalm 5 Mos 32:18–21 (R. jfr 18a)

R. Du glömde Gud, som hade gett dig livet.

Din klippa, som hade fött dig, övergav du,
du glömde Gud, som hade gett dig livet.
När Herren såg detta, förkastade han dem,
ty han förtörnades på sina söner och döttrar. R.

Han sade: »Jag vill dölja mitt ansikte för dem,
jag vill se vilket slut de får.
Ty ett förvänt släkte är de,
barn i vilka ingen trohet är. R.

De har retat mig med gudar som inte är gudar,
förtörnat mig med de fåfängligheter de dyrkar.
Därför skall jag reta dem med ett folk
som inte är ett folk,
med ett dåraktigt hednafolk skall jag förtörna dem.« R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Hes 24:15–24

Herrens ord kom till mig: Människa! Jag skall låta bråd död ta ifrån dig henne som är dina ögons lust. Du får inte sörja, inte gråta och fälla tårar. Jämra dig i stillhet, men håll ingen sorgehögtid. Vira turbanen om huvudet och sätt på dig sandalerna. Dölj inte ditt ansikte och ät inget sorgebröd.

På morgonen talade jag till folket. På kvällen dog min hustru. Följande morgon gjorde jag som jag hade blivit befalld. Folket sade till mig: "Varför gör du så? Tala om för oss vad det betyder!" Jag svarade dem: "Herrens ord kom till mig: Säg till Israels folk: Så säger Herren Gud: Jag skall skända min helgedom, ert stolta värn, era ögons lust, det käraste ni har. Och de söner och döttrar ni lämnade kvar skall nu falla för svärdet.

Ni kommer att få göra som jag. Dölj inte ert ansikte och ät inget sorgebröd. Behåll turbanen och sandalerna på. Ni får inte sörja och gråta. Men till följd av era synder skall ni alla stönande tyna bort. – Hesékiel skall vara ett tecken för er. Vad han gör kommer också ni att få göra. Då detta sker skall ni inse att jag är Herren Gud."

Responsoriepsalm 5 Mos 32:18–21 (R. jfr 18b)

R. Du glömde den Gud som gav dig liv.

Klippan, ditt ursprung, försummade du,
du glömde den Gud som gav dig liv.
I vrede över vad han såg
förkastade Herren sina söner och döttrar. R.

Han sade: "Jag skall dölja mitt ansikte,
jag vill se hur det går för dem då,
för detta svekfulla släkte,
barn som ingen kan lita på. R.

De retade mig med gudar som inte är gudar,
väckte min vrede med sina beläten.
Jag skall reta dem med ett folk som inte är ett folk,
väcka deras vrede med vettvillingar. R.

Halleluja Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium Matt 19:16–22

Vid den tiden kom en man fram till Jesus och frågade: »Mästare, vad skall jag göra för gott för att få evigt liv?« Jesus sade: »Varför frågar du mig om vad som är gott? Det finns bara en som är god. Men vill du gå in i livet, så håll budorden.« – »Vilka?« frågade han, och Jesus svarade: »Dessa: *Du skall inte dräpa, Du skall inte bryta ett äktenskap, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Visa aktning för din far och din mor och Du skall älska din nästa som dig själv.*« Då sade den unge mannen: »Allt detta har jag hållit. Vad är det som fattas?« Jesus svarade: »Om du vill bli fullkomlig, så gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga; då får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.« När ynglingen hörde svaret gick han sin väg bedrövad, för han ägde mycket.

TISDAG DEN 20 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning Hes 28:1-10

Herrens ord kom till mig. Han sade: Du människobarn, säg till fursten i Tyrus: Så säger Herren, Herren: Eftersom ditt hjärta är så högmodigt och du säger: »Jag är en gud, ja, på ett gudasäte tronar jag mitt ute i havet«, du som dock är en människa och inte en gud, hur mycket du än i ditt hjärta tycker dig vara en gud – och sant är att du är visare än Daniel, ingen hemlighet är förborgad för dig. Genom din vishet och ditt förstånd har du skaffat dig rikedom, guld och silver har du skaffat dig i dina förrådshus, och genom den stora vishet varmed du drev din köpenskap har du ökat din rikedom, och så har ditt hjärta blivit högmodigt för din rikedom skull.

Därför säger Herren, Herren så: Eftersom du i ditt hjärta tycker dig vara en gud, se, därför skall jag låta främlingar komma över dig, de grymmaste folk, och de skall dra ut sina svärd mot din visdoms skönhet och skall orena din glans. De skall störta dig ned i graven, och du skall dö som en dödslagen man, mitt ute i havet. Månne du då skall säga till din dråpare: »Jag är en gud«, du som ej är en gud, utan en människa, i dens våld, som slår dig till döds? Som de oomskurna dör, så skall du dö, för främlingars hand. Ty jag har talat, säger Herren, Herren.

Responsoriepsalm 5 Mos 32:26-28, 30, 35c-36b (R. 39c)

R. Jag dödar och jag gör levande.

Jag skulle säga: 'Jag vill blåsa bort dem,
göra slut på deras hågkomst bland människor',
om jag inte fruktade att deras fiender
då skulle vålla mig grämselse,
att deras ovänner skulle misstyda det,
att de skulle säga: 'Vår hand var så stark,
det var inte Herren som gjorde allt detta.'

Ty ett rådlöst folk är de,
och förstånd finns inte i dem. R.

Hur kunde en jaga tusen framför sig
och två driva tiotusen på flykten,
om inte deras klippa hade sålt dem,
och om inte Herren hade prisgett dem? R.

Ty nära är deras ofärds dag,
och vad som väntar dem kommer med hast.
Ty Herren skall skaffa rätt åt sitt folk,
och över sina tjänare skall han förbarma sig. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Hes 28:1–10

Herrens ord kom till mig: Människa! Säg till Tyros furste: Så säger Herren Gud: Du blev högmodig och sade: "Jag är en gud. Jag sitter på en gudatron mitt i havet." Men även om du inbillar dig att du är gudomlig, så är du människa och inte gud. Du är visare än Daniel, inget hemligt är förborgat för dig. Vägled av vishet och insikt har du skaffat dig rikedom. Guld och silver samlade du i dina skattkammrar. Du drev handel med stor skicklighet och ökade din rikedom. Men din rikedom har gjort dig högmodig.

Därför säger Herren Gud: Eftersom du inbillar dig att du är gudomlig skall jag låta främlingar anfälla dig, grymma hedningar. Med draget svärd skall de angripa din härliga vishet, de skall släpa din storhet i smutsen. De skall sänka dig i graven. Ute på havet skall du dräpas och dö. Vågar du, ansikte mot ansikte med dina mördare, säga: "Jag är en gud"? Nej, du är en människa i dina dråpares våld, inte en gud. Som en oomskuren skall du dö för främlingars hand. Jag har talat, säger Herren Gud.

Responsoriepsalm 5 Mos 32:26–28, 30, 35c–36b (R. 39c)

R. Det är jag som ger död och liv.

Jag skulle vilja krossa dem
och utplåna minnet av dem,
men jag fruktar fiendens hån,
att motståndarna skulle ta miste
och tro att det var deras egen styrka
och inte Herren som gjorde det. R.

Det är ett folk som inte lyder råd,
ett folk som saknar insikt.

Hur kan en man slå tusen på flykten
eller två jaga bort tio tusen,
om inte Herren hade sålt dem,
deras klippa hade utlämnat dem? R.

Deras olycksdag är nära,
det som väntar dem kommer snart.
Ja, Herren skaffar rätt åt sitt folk
och förbarmar sig över sina tjänare. R.

Halleluja Jfr 2 Kor 8:9

V. Jesus Kristus var rik men blev fattig för er skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium Matt 19:23–30

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Sannerligen, det är svårt för en rik att komma in i himmelriket. Ja, jag säger er: det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.« När lärjungarna hörde det, blev de bestörta och sade: »Vem kan då bli räddad?« Jesus såg på dem och sade: »För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt.« Då sade Petrus: »Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?« Jesus svarade: »Sannerligen, vid världens återfödelse, när Människosonen sätter sig på härlighetens tron, skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv. Många som är sist skall bli först och många som är först skall bli sist.«

ONSDAG DEN 21 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning Hes 34:1–11

Herrens ord kom till mig. Han sade: Du människobarn, profetera mot Israels herdar, profetera och säg till dem, till herdarna: Så säger Herren, Herren: Ve er, ni Israels herdar, som har sörjt endast för er själva! Var det då inte för hjorden som herdarna borde sörja? I stället åt ni upp det feta, med ullen klädde ni er, det gödda slaktade ni, men om hjorden vårdade ni er inte. De svaga stärkte ni inte, det sjuka helade ni inte, det sårade förband ni inte, det fördrivna förde ni inte tillbaka, det förlorade uppsökte ni inte, utan med förtryck och hårdhet for ni fram mot dem. Så blev de förskingrade, därför att de inte hade någon herde, de blev till mat åt alla markens djur, ja, de blev förskingrade. Mina får går nu vilse på alla berg och alla höga kullar. Över hela jorden är mina får förskingrade, utan att någon frågar efter dem eller söker upp dem.

Hör därför Herrens ord, ni herdor: Så sant jag lever, säger Herren, Herren, sannerligen, eftersom mina får har lämnats till rov, ja, eftersom mina får har blivit till mat åt alla markens djur, då de nu inte har någon herde, och eftersom mina herdor inte frågar efter mina får, ja, eftersom herdarna sörjer för sig själva och inte sörjer för mina får, därför, ni herdor: Hör Herrens ord: Så säger Herren, Herren: Se, jag skall komma över herdarna och utkräva mina får ur deras hand och göra slut på deras herdetjänst. Och herdarna skall då inte mer kunna sörja för sig själva, ty jag skall rädda mina får ur deras gap, så att de inte blir till mat åt dem.

Ty så säger Herren, Herren: Se, jag skall själv ta mig an mina får och leta dem tillsammans.

Responsoriepsalm Ps 23 (R. 1)

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

Herren är min herde:

ingenting skall fattas mig.

Han låter mig vila på gröna ängar,

han för mig till vatten där jag finner ro.

Han ger mig ny kraft,

han leder mig på rätta vägar,

så som han har lovat. R.

Inte ens i den mörkaste dal

fruktar jag något ont,

ty du är med mig,

din käpp och stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig

i mina ovänners åsyn,

du smörjer mitt huvud med olja

och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv,

och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Hes 34:1-11

Herrens ord kom till mig: Människa! Profetera mot Israels herdor, profetera och säg till dem:

Så säger Herren Gud om herdarna: Ve Israels herdor, som bara vallar sig själva! Är det inte fåren som herdarna skall valla? Ni använder mjölken, gör kläder av ullen och slaktar de bästa djuren. Ni vallar inte fåren. Ni har inte hjälpt de svaga, inte botat

de sjuka, inte förbundet de skadade. Ni har inte hämtat hem de bortsprungna, inte letat efter de vilsegångna. Och de starka fåren har ni behandlat hänsynslöst. Eftersom mina får inte hade någon herde skingrades de och blev vilddjurens rov. De skingrades och driver vilsna omkring på alla berg och höga kullar. Över hela jorden har mina får skingrats. Ingen bryr sig om dem, ingen letar efter dem.

Herdar! Hör därför Herrens ord: Så sant jag lever, säger Herren Gud, eftersom mina får inte hade någon herde blev de till byte och rov för vilddjuren. Mina herdar brydde sig inte om fåren utan vallade bara sig själva, fåren vallade de inte.

Herdar! Hör därför Herrens ord: Så säger Herren Gud: Jag skall vända mig mot herdarna och kräva tillbaka mina får av dem. Jag skall inte längre låta dem vara herdar, de skall inte längre få valla sig själva. Jag skall rycka mina får ur deras gap, de skall inte få äta dem.

Så säger Herren Gud: Jag skall själv ta hand om mina får och vårda dem.

Responsoriepsalm Ps 23:1-6 (R. 1)

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

[Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
han leder mig till vilans vatten. R.

Han ger mig ny kraft,
han leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära. R.

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal,
fruktar jag inget ont,
ty du är med mig,
din käpp och stav är min tröst. R.

Du dukar ett bord för mig
i mina ovänners åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och låter min bågare flöda över. R.

Din godhet och nåd skall följa mig så länge jag lever,
och Herrens hus skall vara mitt hem för evigt. R.

Halleluja Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Evangelium Matt 20:1-16

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: »Med himmelriket är det som när en jordägare vid dagens början gick ut för att leja arbetare till sin vingård. Han kom överens med dem om en dagspenning på en denar och sände i väg dem till vingården. Vid tredje timmen gick han ut igen och fick se några andra stå sysslolösa på torget. Till dem sade han: 'Gå bort till vingården, ni också. Jag skall ge er skäligt betalt.' Och de gav sig dit. Sedan gick han ut vid sjätte timmen och vid nionde och gjorde likadant. Vid elfte timmen gick han ut igen, och när han såg några andra stå där sade han: 'Varför står ni här hela dagen utan att arbeta?' De svarade: 'Därför att ingen har lejt oss.' Då sade han: 'Gå bort till vingården, ni också.' På kvällen sade vingårdens ägare till förmannen: 'Kalla samman arbetarna och ge dem deras lön. Börja med dem som kom sist och sluta med de första.' De som hade lejts vid elfte timmen kom fram och fick en denar var. När sedan de första steg fram, trodde de att de skulle få mer, men fick var sin denar de också. Då protesterade de och sade till ägaren: 'De där som kom sist har bara hållit på en timme, och du jämställer dem med oss som har slitit hela dagen i solhettan.' Då sade han till en av dem: 'Min vän, jag är inte orättvis mot dig. Vi kom ju överens om en denar, ta nu vad du skall ha, och gå. Men jag vill ge den siste lika mycket som du fick. Har jag inte rätt att göra som jag vill med det som är mitt? Eller ser du med onda ögon på att jag är god?' Så skall de sista bli först och de första sist.«

TORSDAG DEN 22 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning Hes 36:23-28

Herrens ord kom till mig. Han sade: Jag vill nu helga mitt stora namn, som har blivit vanärat bland folken, genom att ni har vanärat det bland dem. Och folken skall erfara att jag är Herren, säger Herren, Herren, när jag bevisar mig helig på er inför deras ögon. Ty jag skall hämta er från folken och församla er från alla länder och föra er till ert land. Och jag skall stänka rent vatten på er, så att ni blir rena. Jag skall rena er från all er orenhet och från alla era eländiga avgudar. Och jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma i ert bröst. Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött. Jag skall låta min Ande komma i ert bröst och göra så, att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och gör efter dem. Så skall ni få bo i det land som jag gav åt era fäder, och ni skall vara mitt folk, och jag skall vara er Gud.

Responsoriepsalm Ps 51:12-15, 18-19 (R. Hes 36:25)

R. Jag skall stänka rent vatten på er, så att ni blir rena.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,

och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning,
och uppehåll mig med villighetens ande.
Då skall jag lära överträdarna dina vägar,
och syndarna skall omvända sig till dig. R.

Ty du har inte behag till offer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, Gud, inte förakta. R.

Halleluja Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Hes 36:23–28

Ni har vanärat mitt mäktiga namn överallt bland folken; det har blivit vanärat, men jag skall visa hur heligt det är. Genom er skall jag visa min helighet inför folken. Då skall de inse att jag är Herren, säger Herren Gud.

Jag skall hämta er hos de främmande folken, samla in er från alla länder och föra er till ert eget land. Sedan skall jag bestänka er med rent vatten och göra er rena. Ni har orenat er med alla era avgudabilder, men jag skall göra er rena. Jag skall ge er ett nytt hjärta och fylla er med en ny ande. Jag skall ta bort stenhjärtat ur kroppen på er och ge er ett hjärta av kött. Med min egen ande skall jag fylla er. Jag skall se till att ni följer mina bud och håller er till mina stadgar och lever efter dem. Ni skall få bo i det land jag gav era fäder. Så skall ni vara mitt folk, och jag skall vara er Gud.

Responsoriepsalm Ps 51:12–15, 18–19 (R. Hes 36:25)

R. Jag skall bestänka er med rent vatten och göra er rena.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
ta inte din heliga ande ifrån mig. R.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning,
uppehåll mig med villighetens ande.
Då skall jag lära överträdarna dina vägar,
och syndarna skall omvända sig till dig. R.

Ty du har inte behag till slaktoffer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, o Gud, inte förakta. R.

Halleluja Jfr Ps 95:8ab

V. I dag, när ni får höra hans röst,
så förhärda inte era hjärtan.

Evangelium Matt 22:1-14

Vid den tiden talade Jesus till översteprästerna och de skriftlärda i liknelser: »Med himmelriket är det som när en kung höll bröllop för sin son. Han skickade ut sina tjänare för att kalla de inbjudna till bröllopet, men de ville inte komma. Då skickade han ut andra tjänare och lät dem säga till de inbjudna: 'Jag har ordnat för måltiden, mina oxar och gödkalvar är slaktade och allt är färdigt. Kom till bröllopet.' Men de brydde sig inte om det. En gick bort till sina åkrar och en till sina affärer. De andra tog fast tjänarna, skymfde dem och slog ihjäl dem. Då greps kungen av vrede, skickade ut sina soldater och lät döda mördarna och bränna ner deras stad. Sedan sade han till sina tjänare: 'Allt är ordnat för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga. Gå ut och ställ er där vägarna skiljs och bjud alla ni ser till bröllopet.' Och då gick tjänarna ut på vägarna och samlade ihop alla de träffade på, onda och goda, och brölloppsalen fylldes med gäster.

När kungen kom in för att se sina gäster, upptäckte han en man som inte var klädd i bröllopskläder. Han sade: 'Min vän, hur kan du vara här utan att ha bröllopskläder på dig?' Mannen kunde inte svara. Då sade kungen till tjänarna: 'Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom i mörkret där ute. Där skall man gråta och skära tänder.' Många är bjudna, men få är utvalda.«

FREDAG DEN 23 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning Hes 37:1-14

Herrens hand kom över mig, och genom Herrens Ande fördes jag iväg och sattes ned mitt på slätten, som nu låg full med ben. Och han förde mig fram runt omkring dem, och jag såg att de låg där i stor mängd utöver dalen, och jag såg att de var alldeles förtorkade. Och han sade till mig: »Du människobarn, kan väl dessa ben åter bli levande?» Jag svarade: »Herre, Herre, du vet det.«

Då sade han till mig: »Profetera över dessa ben och säg till dem: Ni förtorkade ben, hör Herrens ord: Så säger Herren, Herren till dessa ben: Se, jag skall låta ande komma in i er, så att ni åter blir levande. Jag skall fästa senor vid er och låta kött växa på er och övertäcka er med hud och ge er ande, så att ni åter blir levande, och ni skall erfara att jag är Herren.«

Och jag profeterade, som det hade blivit mig befallt. Och när jag nu profeterade, hördes ett rassel, och där blev ett gny, och benen kom åter samman, så att det ena benet fogades till det andra. Och jag såg hur senor och kött växte på dem, och hur de övertäcktes med hud därovanpå, men ingen ande var ännu i dem.

Då sade han till mig: »Profetera och tala till anden, ja, profetera, du människobarn, och säg till anden: Så säger Herren, Herren: Kom, du ande, från de fyra väderstrecken och blås på dessa dräpta, så att de åter blir levande.«

Och jag profeterade, som han hade befallt mig. Då kom anden in i dem, och de blev åter levande och reste sig upp på sina fötter, en oändligt stor skara.

Och han sade till mig: »Du människobarn, dessa ben, de är alla Israels barn. Se, de säger: 'Våra ben är förtorkade, vårt hopp har blivit om intet, det är ute med oss.' Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren, Herren: Se, jag vill öppna era gravar och hämta er, mitt folk, upp ur era gravar och låta er komma till Israels land. Och ni skall förstå att jag är Herren, när jag öppnar era gravar och hämtar er, mitt folk, upp ur era gravar. Och jag skall låta min ande komma in i er, så att ni åter blir levande, och jag skall låta er få bo i ert land. Och ni skall erfara att jag, Herren, har talat det, och att jag också har fullbordat det, säger Herren.«

Responsoriepsalm Ps 107:2-9 (R. 1)

R. Tacka Herren, ty han är god, evigt varar hans nåd
eller: Halleluja.

Så må Herrens förlossade säga,
de som han har räddat ur nöden,
de som han har samlat från länderna,
från öster och från väster, från norr och från söder. R.

De irrade omkring i öknen på öde stigar,
de fann ingen stad där de kunde bo,
de hungrade och törstade,
de var nära döden. R.

Men de ropade till Herren i sin nöd,
och han befriade dem ur deras trångmål.

Han ledde dem på den rätta vägen,
så att de kom till en stad där de kunde bo. R.

De må tacka Herren för hans nåd
och för hans under med människor,
att han mättade dem som försmäktade
och uppfyllde de hungrande med sina gåvor. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Hes 37:1-14

Herrens hand rörde vid mig, och med sin ande förde han mig bort och satte ner mig i dalen. Den var full av benknotor. Han ledde mig runt, och jag såg dem ligga överallt i dalen, helt förtorkade. Han frågade mig: "Människa, kan dessa ben få liv igen?" Jag svarade: "Herre, min Gud, det vet bara du."

Han sade: "Profetera och säg till dessa ben: Förtorkade ben, hör Herrens ord! Så säger Herren Gud: Jag skall fylla er med ande och ge er liv. Jag skall fästa senor på er, bädda in er i kött och dra hud över er, jag skall fylla er med ande och ge er liv. Då skall ni inse att jag är Herren."

Jag profeterade som jag hade blivit befalld. Medan jag profeterade hördes ett rasslande – det var ben som sattes till ben och fogades samman. Jag såg att de fick senor och bäddades in i kött, och att hud drogs över dem. Men det fanns ingen ande i dem.

Han sade till mig: "Profetera, människa, profetera och säg till anden: Så säger Herren Gud: Kom, ande, från de fyra väderstrecken! Blås på dessa dräpta och ge dem liv!"

Jag profeterade som han hade befallt mig. Då fylldes de av anden, de fick liv och reste sig upp, en väldig här.

Han sade till mig: "Människa! Dessa ben är Israels folk. De säger: Våra ben är förtorkade, vårt hopp är ute, vi är förlorade. Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren Gud: Jag skall öppna era gravar och hämta upp er ur dem, mitt folk, och föra er hem till Israels land. När jag öppnar era gravar och hämtar upp er ur dem, mitt folk, då skall ni inse att jag är Herren. Jag skall fylla er med min ande och ge er liv och låta er bo i ert eget land. Då skall ni inse att jag är Herren. Jag har talat, och jag skall göra som jag har sagt, säger Herren."

Responsoriepsalm Ps 107:2-9 (R. jfr 1)

R. Tacka Herren, evigt varar hans nåd eller: Halleluja.

Så må de som Herren friköpt säga,
de som han räddat ur fiendens hand,
de som han har samlat från länderna,
från öster och från väster, från norr och från söder. R.

De irrade omkring i öknen på öde stigar,
de fann ingen stad där de kunde bo,
de hungrade och törstade,
de var nära döden. R.

Men de ropade till Herren i sin nöd,
och han befriade dem ur deras trångmål.
Han ledde dem på den rätta vägen,
så att de kom till en stad där de kunde bo. R.

De må tacka Herren för hans nåd
och för hans under med människor,
att han mättade dem som försmäktade
och uppfyllde de hungrande med sina gåvor. R.

Halleluja

Ps 25:4b, 5a

V. Herre, lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning.

Evangelium

Matt 22:34–40

När fariseerna fick höra hur Jesus hade gjort saddukeerna svarslösa, samlades de, och för att sätta honom på prov frågade en av dem, en laglärd: »Mästare, vilket är det största budet i lagen?« Han svarade honom: »*Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd.* Detta är det största och första budet. Sedan kommer ett av samma slag: *Du skall älska din nästa som dig själv.* På dessa båda bud vilar hela lagen och profeterna.«

LÖRDAG DEN 24 AUGUSTI

S:T BARTOLOMAIOS, APOSTEL

Fest

Läsning

Upp 21:9b–14

En ängel talade till mig och sade: »Kom, jag skall visa dig bruden, Lammets hustru.« Och han förde mig i anden upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem, som kom ner ur himlen från Gud, full av Guds härlighet. Och den lyste som den dyrbaraste ädelsten, som en kristallklar jaspis. Den hade en stor och hög mur och tolv portar, och vid portarna tolv änglar, och namn var skrivna där, namnen på Israels tolv stammar. I öster var tre portar, i norr tre portar, i söder tre portar och i väster tre portar. Stadsmuren hade tolv grundstenar, och på dem stod tolv namn, Lammets tolv apostlar.

Responsoriepsalm

Ps 145:10–13b, 17–18 (R. jfr 12)

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 1994:

R. Dina heliga skall kungöra ditt rikes härlighet.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
och dina fromma skall lova dig.

De skall tala om ditt rikes ära,
och din makt skall de förkunna. R.

Så skall de kungöra för människors barn
dina väldiga gärningar
och ditt rikes ära och härlighet.
Ditt rike är ett rike för alla evigheter,
och ditt herradöme varar från släkte till släkte. R.

Herren är rättfärdig i alla sina vägar
och nådig i alla sina verk.
Herren är nära alla dem som åkallar honom,
alla dem som uppriktigt åkallar honom. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

R. Dina heliga skall förkunna ditt rikes ära och härlighet.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
dina heliga skall välsigna dig.

De skall tala om ditt rikes ära,
och din makt skall de besjunga. R.

De skall förkunna för människorna dina väldiga gärningar
och ditt rikes ära och härlighet.
Ditt rike är ett rike för alla evigheter,
och ditt herravälde varar från släkte till släkte. R.

Herren är trofast i alla sina ord
och helig i alla sina verk.
Herren är rättfärdig i alla sina vägar
och helig i alla sina verk. R.

Herren är nära alla dem som åkallar honom,
alla dem som uppriktigt åkallar honom. R

Halleluja

Joh 1:49b

V. Rabbi, du är Guds Son,
du är Israels konung.

Evangelium

Joh 1:45–51

Vid den tiden träffade Filippos Natanael och sade till honom: »Vi har funnit honom som det står om i Moses lag och hos profeterna, Jesus, Josefs son, från Nasaret.« Natanael sade: »Kan det komma något gott från Nasaret?« Filippos svarade: »Följ med och se!« Jesus såg Natanael komma och sade om honom: »Där är en sann israelit, en som är utan svek.« Natanael frågade: »Hur kan du känna mig?« Jesus svarade: »Innan Filippos ropade på dig, såg jag dig under fikonsträdet.« Natanael svarade: »Rabbi, du är Guds son, du är Israels konung.« Då sade Jesus till honom: »Du tror därför att jag sade att jag såg dig under fikonsträdet. Större ting skall du få se.« Och han sade: »Sannerligen, jag säger er: ni skall få se himlen öppen och Guds änglar stiga upp och stiga ner över Människosonen.«

TJUGOFÖRSTA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 25 AUGUSTI

Första läsningen

Jos 24:1–2a, 15–17, 18b

Josua samlade alla Israels stammar i Shekem. Han kallade till sig Israels äldste och överhuvuden, domare och förmän, och de trädde fram inför Gud. Därefter talade Josua till hela folket: »Om ni är ovilliga att tjäna Herren, välj då i dag vilka ni vill tjäna: de gudar som era fäder tjänade på andra sidan Euftrat eller de gudar som dyrkas av amoreerna, vilkas land ni bor i. Jag och min släkt vill tjäna Herren.«

Folket svarade: »Aldrig någonsin skall vi överge Herren och tjäna andra gudar. Herren är vår Gud. Det var han som förde oss och våra fäder ut ur Egypten, ut ur slavlägret, han som inför våra ögon gjorde dessa stora tecken. Han skyddade oss under hela vår vandring och bland alla de folk genom vilkas land vi drog fram. Därför vill vi också tjäna Herren. Han är vår Gud.«

Responsoriepsalm

Ps 34:2–3, 16–23 (R. 9a)

När respensoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 631. När den läses används följande text:

R. Se och smaka Herrens godhet.

Jag vill alltid prisa Herren,
ständigt sjunga hans lov.
Stolt ger jag Herren äran,
de betryckta hör det och gläds. R.

Herrens ögon ser de rättfärdiga,
och hans öron hör deras rop.
Herren inskrider mot dem som gör det onda,
han utplånar deras minne på jorden. R.

De rättfärdiga ropar, och Herren hör
och räddar dem ur all nöd.
Herren är nära de förtvivalade,
han hjälper de modlösa. R.

Den rättfärdige drabbas av mycket ont,
men Herren räddar honom från allt.
Han skyddar varje ben i hans kropp,
inte ett enda skall krossas. R.

Olyckan dödar den gudlöse,
den rättfärdiges fiender står med skuld.
Herren räddar sina tjänares liv,
de som flyr till honom är fria från skuld. R.

Andra läsningen

Ef 5:21–32

Underordna er varandra i vördnad för Kristus. Ni kvinnor, foga er efter era män som efter Herren. Ty en man är sin hustrus huvud liksom Kristus är kyrkans huvud – han som också är frälsare för denna sin kropp. Och liksom kyrkan underordnar sig Kristus, så skall också kvinnorna i allt underordna sig sina män.

Ni män, älska era hustrur så som Kristus har älskat kyrkan och utlämnat sig själv för den för att helga den genom reningsbadet i vatten och genom dopordet. Ty han ville själv låta kyrkan träda fram till sig i härlighet utan minsta fläck eller skrynkla; helig och felfri skulle den vara. På samma sätt är också mannen skyldig att älska sin hustru som sin egen kropp. Den som älskar sin hustru älskar sig själv, ty ingen har någonsin avskytt sin egen kropp, utan man ger den näring och sköter om den så som Kristus gör med kyrkan – vi är ju delarna som bildar hans kropp. *Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall bli ett.* Detta rymmer en stor hemlighet, här låter jag det syfta på Kristus och kyrkan.

Halleluja

Joh 6:63c, 68c

V. Alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Joh 6:60–69

Vid den tiden sade många av Jesu lärjungar: »Det är outhärdligt, det han säger. Vem står ut med att höra på honom?« Jesus, som genast förstod att lärjungarna förargade

sig över hans ord, sade till dem: »Får det här er att vackla? Hur blir det då om ni får se Människosonen stiga upp dit där han var förut? Det är anden som ger liv, köttet är till ingen hjälp. De ord jag har talat till er är ande och liv. Men det är några av er som inte tror.« Jesus visste ju från början vilka som inte trodde och vem som skulle förråda honom. Och han fortsatte: »Det var därför jag sade er att ingen kan komma till mig om han inte får det som gåva av Fadern.«

Då drog sig många av hans lärjungar tillbaka och ville inte längre följa med honom. Jesus sade till de tolv: »Inte vill väl ni också gå er väg?« Simon Petrus svarade: »Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och vi förstår att du är Guds helige.«